

siger, at vi jo også dengang, jeg gik på lærerseminariet, rent faktisk til tider kunne have det sjovt. Det skal ikke være en opfordring til at se et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti i salen om Blaagaard Statsseminarium.

Men jeg vil gerne spørge hr. Christian H. Hansen, som ønsker yderligere stramninger af loven: Hvem er det, hvilke persontyper, hvilke persongrupper er det, hr. Christian H. Hansen ikke ønsker, skal kunne benytte sig af den fri ungdomsuddannelse med de stramninger, som han påtænker at stille forslag om under udvalgsarbejdet?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Først vil jeg da gerne sige til hr. Aage Frandsen, at jeg tror, at nogle af de stramninger, vi lægger op til, fremgår af beslutningsforslaget. Der er det med aldersgrænsen. Jeg tror også, at jeg startede med at sige heroppefra, at vi faktisk ønskede, at den fri ungdomsuddannelse helt kunne ophøre.

Nu har vi jo før talt om det med mange års parlamentarisk kendskab, og så ved man jo også godt, at det ikke altid er sådan, at man lige kan få det igennem, man brænder allermost for. Så kan man gå ind og forsøge at påvirke nogle ting og få lavet nogle opstramninger. Det er det, vi vil med beslutningsforslaget.

Jeg så også gerne, at man helt sløjfede muligheden for at drage til udlandet. Det ville så også være et af de elementer, vi kunne føle var en opstramning.

Til hr. Thomas Adelskov må jeg sige, at jeg er da glad for, at hr. Adelskov også har haft det morsomt og sjovt. Det tror jeg vi alle sammen har oplevet, og det medfører heller ikke, at vi kommer med et eller andet beslutningsforslag om det seminarium, som hr. Thomas Adelskov har gået på. Jeg kan dog sige, at de stramninger, som vi går ind for, er dem, jeg har også nævnt for hr. Aage Frandsen, og det er dem, vi vil arbejde for under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er selvfølgelig berettiget, at man diskuterer kvaliteten af forskellige uddannelser, lige så vel som det kan være berettiget at diskutere kvaliteten af et beslutningsforslag.

Bortset fra de 25 år, som i øvrigt er upræciseret – for betyder det, at man skal være færdig, inden man fylder 25 år, eller skal man ikke kunne påbegynde uddannelsen efter det fyldte 25. år – så

er der intet konkret i beslutningsforslaget. Der står bare, at der skal være stramninger. Der er ingenting. Det vil sige, at hvis man vedtog det i Folketinget, var ministeren på herrens mark, for man kan ikke se, hvad det betyder, ud over stramninger.

Vi har fået én udlægning, og nu har vi fået en anden udlægning, og så kan jeg regne med, at det tredje forslagsstillerparti kommer med en tredje udlægning. Det er altså ikke kvalitet i et beslutningsforslag, man viser på den her måde. Heldigvis er den fri ungdomsuddannelses kvalitet højere.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige til hr. Aage Frandsen, at selv om vi diskuterer uddannelse i dag, tror jeg da også, jeg kunne finde et par beslutningsforslag fra SF frem af gemmerne, hvor jeg kunne komme med lignende påstande – det er jeg faktisk ganske sikker på at jeg ville kunne – hvor det ikke fuldstændig er pisket ud i detaljer, hvad det er, man vil.

Jeg mener, at jeg her har nævnt tingene omkring aldersgrænsen, jeg har nævnt, at vi ønsker et stop for muligheden for at bruge uddannelsen til de udlandsaktiviteter, som har været set, og jeg mener også helt klart, at uddannelsen skal formes, så det, det drejer sig om, er at komme videre i uddannelsessystemet, og det mener vi i Dansk Folkeparti eksempelvis ikke at man gør ved at komme på et surferkursus. Det er nok der, forskellen ligger.

Marianne Stentebjerg (RV):

I Det Radikale Venstre opfatter vi ungdomsuddannelserne ikke alene som et udgangspunkt for en videregående uddannelse, men som udgangspunkt for uddannelse livet igennem. Det er derfor utrolig vigtigt, at flest muligt – allerhelst alle – fra en ungdomsårgang påbegynder og gennemfører en af de ungdomsuddannelser, vi tilbyder i Danmark.

Skal dette mål nås og opfyldes, er det nødvendigt, at de uddannelsesmuligheder, vi tilbyder de unge, bygger på fleksibilitet, kvalitet, ansvar og sammenhæng. Det er afgørende, at de unge gennem disse uddannelser rustes til ikke bare at videreudanne sig og varetage et job, men også blive en aktiv del af samfundet som sådan.

Det betyder, at vi hele tiden uden tankeløst at rende efter den nyeste trend må spørge os selv, om de enkelte ungdomsuddannelser varetager